

DE GEHOORZAAMHEID VAN HET GELOOF

*Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. **Hebreeën 11:8***

Het deel van de tekst waarbij ik uw aandacht wil bepalen zijn de woorden “door het geloof heeft Abraham gehoorzaamd.” Gehoorzaamheid, wat een zegen zou het zijn als we allemaal daartoe werden getraind door de Heilige Geest. Hoe volmaakt zouden wij eruit zien als we er goed in werden. Als de hele wereld de Heere zou gehoorzamen, wat zouden we dan een hemel op aarde beleven. Volmaakte gehoorzaamheid aan God zou betekenen dat er meer liefde is onder de mensen, gerechtigheid voor alle lagen van de samenleving en vrede in ieder land. Onze wil brengt afgunst, kwaadaardigheid en oorlog.

Maar Gods wil brengt ons liefde, vreugde, rust en geluk. Gehoorzaamheid, laten wij erom bidden voor onszelf en anderen.

“Is er een hart dat niet wil buigen voor Uw goddelijke regering?

*Kom neer, O soevereine Heer,
en laat die koppige ziel door Uw liefde smelten!”*

Zeker, hoewel we onze ongehoorzaamheid met tranen en zuchten hebben moeten bewenen, vinden we nu vreugde in het overgeven van onszelf als dienstknechten aan de Heere. Onze diepste wens is Zijn wil te doen. Sommige mensen denken dat de leer van de rechtvaardiging uit vrije genade recht tegenover de leer van goede werken staat en dat gehoorzaamheid deel uitmaakt van die goede werken. Dat klopt niet. “Wij prediken gehoorzaamheid door het geloof. Het geloof is de fontein, het fundament en de beschutting van de gehoorzaamheid. Mensen gehoorzamen niet aan God, totdat zij in Hem geloven. Wij prediken het geloof opdat mensen tot gehoorzaamheid gebracht worden. Ongeloof is ongehoorzaamheid.” Een van de eerste tekenen van praktische ongehoorzaamheid is te vinden in het ongehoorzaam zijn in de geest, in gedachten, in het hart. Dit komt tot uitdrukking in het geloof in het onderwijs van Christus, het vertrouwen in Zijn werk en het rusten op Zijn heil. Het geloof is de morgenster van gehoorzaamheid.” Als we het werk van God ter hand willen nemen, moeten we geloven in Jezus Christus, die Hij gezonden heeft.”

Broeders, wij geven geen tweede plaats aan gehoorzaamheid, zoals sommigen denken. Wij kijken naar de gehoorzaamheid van het hart om de wil van God te doen als onze zaligheid. "Het bereiken van volmaakte gehoorzaamheid houdt volmaakte zaligheid in. Wij zien heiliging of gehoorzaamheid als het grote plan waarvoor onze Zaligmaker stierf. Hij stortte Zijn bloed uit opdat Hij ons zou reinigen van dode werken, en om ons te maken tot een volk, ijverig in goede werken. Daartoe zijn wij uitverkoren: wij zijn verkoren tot heiligheid." Wij weten niets van uitverkiezing om door te gaan in de zonde. Wij zijn geroepen om heiligen te zijn. Gehoorzaamheid is het grote doel van het werk der genade in de harten van degenen die uitverkoren en geroepen zijn: zij zullen gehoorzame kinderen worden, gevormd naar het beeld van de Oudste Broeder, met Wie de Vader wel tevreden is.

De gehoorzaamheid die door het geloof is, is van een edel soort. De gehoorzaamheid van een slaaf komt niet veel hoger dan die van een hond of een paard, want die is afgesteld op het klappen van de zweep. Gehoorzaamheid die niet met vreugde geschiedt, is geen gehoorzaamheid van het hart, en daarom weinig waard voor God. Als iemand gehoorzaamt omdat hij weinig keus heeft en, als hij vrij zou zijn, meteen in opstand zou komen, dan mag dat geen gehoorzaamheid heten. De geloofsgehoorzaamheid komt van binnenuit, niet van uitwendige dwang. Dit kunnen wij met ons verstand ook snappen en wij voelen dat met ons hart goed aan. Iemand weet met zijn verstand dat hij God moet gehoorzamen, zijn Verlosser, zijn Vader. Terzelfdertijd wordt hij hiertoe getrokken door de liefde van Christus. Wat het verstand zegt, wordt door de liefde praktijk. Een gevoel van grote verplichting, een gevoel voor de gepastheid van gehoorzaamheid en een geestelijke vernieuwing van het hart, bewerken een gehoorzaamheid die wezenlijk is voor de geheiligde mens. Laat daarom gehoorzaamheid niet verslappen in de tijd van verleiding en niet verloren gaan als er verlies wordt geleden of een tijd van lijden aanbreekt. Het leven kent geen verzoeken die de mens kunnen afbrengen van de passie voor gehoorzaamheid. De dood zelf leidt tot een gehoorzaamheid die schittert, omdat zij dan pas echt volmaakt is. Het is een belangrijk bestanddeel van de hemel, dat we het aangezicht van onze Heere zullen zien en Hem dag en nacht in Zijn tempel zullen dienen. Ondertussen, hoe meer wij hier gehoorzamen, hoe dichterbij de poort van die tempel komen. Moge de Heilige Geest in ons werken, zodat wij - als Abraham - mogen gehoorzamen.

Ik heb het nu over de gehoorzaamheid van een kind, niet die van een slaaf. De gehoorzaamheid van

liefde, niet van angst. De gehoorzaamheid van geloof, niet van vrees. Ik zal er bij u op aandringen dat u zoekt naar een sterker geloof - “Want door het geloof heeft Abraham gehoorzaamd”. Overal waar we bij Abraham gehoorzaamheid zien, was dat het resultaat van zijn geloof. Overal waar wij ware gehoorzaamheid laten zien, zal dat het gevolg van het geloof zijn. Gehoorzaamheid die God behagen kan, komt niet voort uit een hart dat denkt dat God een leugenaar is. Het wordt in ons gewerkt door de Geest van de Heere, door ons geloof in de waarheid en liefde en genade van onze God in Christus Jezus. Als sommigen van u nu ongehoorzaam zijn, of het zijn geweest, dan is de weg naar een betere toestand: meer vertrouwen in God hebben. U kunt uzelf niet zomaar dwingen tot meer gehoorzaamheid, of er gewoon toe besluiten met uw wil. Er loopt een weg via vrije genade naar gehoorzaamheid, dat wil zeggen, u moet door het geloof de Heere Jezus aannemen. Hij is de gave van God tot onze heiligmaking. Wij aanvaarden de Heere Jezus in het geloof en Hij leert ons gehoorzaamheid en legt dat in ons. Hoe meer geloof u in Hem hebt, hoe meer gehoorzaamheid in uw gedrag tot uitdrukking zal komen. Naar de mate van de kracht en de zuiverheid van het geloof, zal de gehoorzaamheid van iemand zijn.

Eerst willen we overdenken welk soort geloof gehoorzaamheid voortbrengt. Vervolgens willen we overdenkenwelk soort gehoorzaamheid door het geloof wordt voortgebracht. En tenslotte doen we nog een stap om te komen tot de vraag welk soort leven uit dit geloof en deze gehoorzaamheid voortkomt. Ik zal het kort houden. Laten wij opzien naar de Heilige Geest voor Zijn genadige verlichting van onze geest.

I. Allereerst het soort geloof dat gehoorzaamheid voortbrengt. Het gaat hier over het geloof dat God ziet als Degene die het recht heeft gehoorzaamheid van ons te vragen. Geliefden in de Heere, u weet dat Hij de Soevereine is en dat Zijn wil wet is. U voelt dat God, uw Maker, uw Bewaarder, uw Verlosser en uw Vader, er recht op heeft dat u Hem dient.

Wij zijn verenigd in het besef dat we niet van onszelf zijn. Wij zijn gekocht met een prijs. De Heere God heeft een recht op ons dat we niet ter discussie willen stellen. Hij kan meer aanspraak maken op onze vurige dienst dan op de dienst van de engelen. Want zij zijn nooit verlost door Zijn dierbaar bloed. Onze heerlijke God, Die onze natuur heeft aangenomen heeft een onbetwiste aanspraak op onze adem, op iedere gedachte, ieder moment van ons leven en al onze capaciteiten. Wij geloven in de Heere als onze Wetgever en onze meest geschikte Bestuurder.

Dat wij trouw aan Hem zijn in onze geest vindt zijn oorsprong in ons geloof en is de voornaamste reden tot gehoorzaamheid. Ontwikkel dit gevoel voortdurend. De Heere is onze Vader, maar Hij is "onze Vader die in de hemelen is". Hij richt Zich tot ons in barmhartigheid, maar het is onverdiende goedheid van Zijn kant en we moeten niet denken dat Hij net zo is als wijzelf. Er bestaat wel een heilige, vertrouwelijke omgang met God waar u van mag genieten, maar er is ook nonchalante vertrouwelijkheid in de omgang met God die afschuwelijk is. De Heere is Koning; Zijn wil staat niet ter discussie; Zijn woord is wet. Laten wij nooit Zijn recht ter discussie stellen om te bevelen wat Hij wil, en tekortkomingen te bestraffen. Omdat wij geloof hebben in God als Heer van alles, geven we Hem graag de eer en willen in alles zeggen: "Uw wil geschiede in de hemelen, alzo ook op de aarde."

Vervolgens moeten we geloof hebben dat het juist en rechtvaardig is wat God zegt en doet. Ik hoop, geliefden, dat u Gods soevereiniteit niet als tyrannie ziet, of denkt dat Hij ooit iets zou doen of willen dat niet goed is. Wij moeten in onze geest geen verdachtmakingen tegen het woord van God toelaten, alsof er fouten in staan ten aanzien van bepaalde zaken, alsof God zich kan vergissen. Wij moeten niet denken dat God in Zijn heilig Boek fouten maakt in zaken als geschiedenis of natuurwetenschap. Die zaken zijn net zo correct als de waarheden over het heil. Als God echt God is, is Hij onfeilbaar. Als Hij fouten zou maken in zulke kleine zaken als menselijke geschiedenis en wetenschap kan Hij ook in grotere zaken niet vertrouwd worden. Mijn broeders, de Heere dwaalt niet in daden of in woorden. Wanneer u Zijn wet vindt in de tien geboden of ergens anders, dan gelooft u toch dat daar niet te weinig of te veel staat. De woorden van de Heere zijn zuiver, heilig, puur en van groot gewicht; niet één van die mag worden veronachtzaamd. Wij horen wel eens mensen spreken over "minder belangrijke zaken" en zo, maar we moeten niet één van Gods woorden als minder belangrijk zien. Wij moeten elk gebod of verbod of onderwijs accepteren als dat wat het bedoelt te zijn. Wij moeten er niets bij- of afdoen. Wij moeten niet denken dat we Gods geboden kunnen negeren of ermee marchanderen. Hij vraagt gehoorzaamheid van ons. Moge die Geest van ware gehoorzaamheid in ons komen, het ongeschonden geloof dat God waarachtig is. Onze innerlijke mens moet niet te kort komen in deze gehoorzaamheid die God verlangt. Voorts moeten we geloof hebben in de oproep van God aan ons om te gehoorzamen.

Abraham ging uit het ouderlijk huis weg omdat hij voelde dat het God was die tot hem gesproken had: "Ga uit uw land en uw maagschap en uit uws vaders huis". Wat de Heere ook tegen andere mensen gesproken had, Abraham was ervan overtuigd dat dit een woord was voor zijn eigen ziel. O,

dat wij toch ernstig trachten persoonlijk gehoorzaam te zijn. Het is erg gemakkelijk om God een “gehoorzaamheid van andere mensen” aan te bieden – te denken dat wij God dienen als wij opmerken wat de bureu verkeerd doen en klagen dat zij niet zo godvruchtig zijn als ze zouden moeten zijn. Natuurlijk kunnen wij er niets aan doen dat die tekortkomingen ons opvallen, maar we moeten er veel minder op letten dan we nu doen. Richt u uw vergrootglas maar op uzelf. Het is niet onze taak het tuintje van de bureu te wieden. Wij moeten de eigen wijngaard bij houden. Ieder behoort zich af te vragen: “Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?” Wij zijn Zijn uitverkorenen, verlost van het menselijk geslacht en uit het mensdom geroepen. Wij behoren te weten dat, als geen andere menselijke oren de goddelijke roepstem horen, onze oren die moeten horen. Als een ander hart niet gehoorzaamt, verheugt onze ziel zich erin om dat wel te mogen doen. Wij zijn gebonden aan het altaar. De sterkste koorden van dankbaarheid binden ons aan de dienst van Jezus. Wij moeten in ons leven gehoorzaam zijn aan Hem, Die gehoorzaam was tot de dood. Onze dienst aan de Heere is vrijheid; wij geven toe aan Zijn wil.

Het is onze vreugde Hem te behagen. Het is een zegen als wij van binnen voelen dat wij verlangen om God te dienen, als gehoorzaamheid een gewoonte wordt en dat hetgeen wordt dat ons laat ademhalen. Anderen behoren ook te gehoorzamen, maar wij moeten vooral letten op onze persoonlijke verplichtingen en ons huis in orde maken. Onze gehoorzaamheid moet thuis beginnen. Daar zullen we onze handen vol genoeg aan hebben. Gehoorzaamheid komt voort uit een geloof dat voor ons het allervoornaamste principe van ons handelen is. Het soort geloof dat gehoorzaamheid voortbrengt, beheerst ons denken. Het is een koninklijk geloof. De ware gelovige laat zijn geloof in God boven zijn geloof in wie of wat dan ook gaan. Hij kan zeggen: “Laat God waarachtig zijn en alle mensen leugenachtig.” Zijn geloof in God is voor hem de kroon op alle andere dingen die hij gelooft. Het is datgene waarin zijn geloof het meest vast staat. Zoals men goud kan vergelijken met andere metalen, zo is ons geloof in God vergeleken met de andere dingen die we geloven. Voor de oprechte gelovige is het eeuwige ver boven het tijdelijke verheven. Het oneindige rolt, zoals de zondvloed in Noach’s tijd, over de toppen van de heuvels van het heden en de toekomst. Voor de gelovige is een waarheid pas echt waardevol als er iets van de heerlijkheid van God in zichtbaar wordt. Als God en de eeuwigheid er niet in betrokken zijn, zal hij het van geen waarde vinden en zulke bijzaken aan anderen overlaten. Uw geloof moet in uw leven de hoogste plaats hebben, want anders is Gods wil voor u ook niet

van het allerhoogste belang. Alleen een geloof dat ons beheerst kan ons onderwerpen aan Zijn macht, zodat we in alle dingen gehoorzaam zijn aan de Heere. De belangrijkste gedachte in het leven van de ware gelovige is: “Hoe kan ik God gehoorzamen?” Hij stelt God geen voorwaarden en heeft geen bedenkingen en tegenwerpingen. Hij zal bidden: “Reinig mij van de droesem van de rebellie en laat de oven zo heet zijn als U wilt.” Zijn keus valt niet op rijkdom, eer of gemak, maar op het Verheerlijken van God in lichaam en geest, die het eigendom van de Heere zijn.

Gehoorzaamheid is voor hem de leefregel, die net zo sterk is als de eigen wil van andere mensen. Hij spreekt: “Op uw bevel blijf ik of sta ik op. Uw wil is mijn wil.

Wat U behaagt is ook mij een genoegen; naar Uw wet gaat mijn liefde uit.” Met dit geloof zullen we het doel bereiken waartoe wij zijn verkoren, namelijk, dat wij heilig en onberispelijk voor Hem in liefde zijn.

Mijn geliefde vriend, heeft u dit geloof? Ik zal de vraag van u terugnemen en aan mijzelf stellen: Heb ik dat geloof dat mij leidt in de gehoorzaamheid aan God? Gehoorzaamheid is geloof in actie, het is een geloof dat met God wandelt. Als wij een geloof hebben dat graag wil luisteren, streng is in de beoordeling, en snel in het feliciteren van zichzelf, maar niet geneigd tot gehoorzaamheid, dan hebben we het geloof van de huichelaars. Als ons geloof ons in staat stelt om de ware leer duidelijk uiteen te zetten en daarmee degenen die afwijken te verpletteren, en de gehoorzaamheid ontbreekt, dan zijn we nog steeds buiten, waar de “honden” zijn. Alleen het geloof dat ons gehoorzaam maakt, is het geloof dat ons tot kinderen van God maakt. Het is beter een geloof te hebben dat gehoorzaamt, dan een geloof dat bergen verzet. Ik zou liever God gehoorzamen dan een wereldrijk besturen. Want er is tenslotte geen hoger soevereiniteit die de ziel kan bezitten dan de beheersing van het eigen zelf door gelovige gehoorzaamheid aan de Allerhoogste. Tot zover over het geloof. “Door het geloof heeft Abraham gehoorzaamd”. En alleen door het geloof kunnen u en ik gehoorzamen.

II. Laten wij in de tweede plaats stilstaan bij het soort gehoorzaamheid dat het geloof voortbrengt. Ik zal dit laten zien door het hele vers aan te halen. Een oprecht geloof in God leidt tot een prompte gehoorzaamheid. “Door het geloof heeft Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaamd.” Er was een directe respons op de opdracht. Uitgestelde gehoorzaamheid is geen gehoorzaamheid. Ik zou zo graag willen dat sommige christenen, die hun plicht maar voor zich uit schuiven, dit eens zouden beseffen. Voortdurend uitstellen van plichten is een voortdurende zonde. Dat is een

ernstige toestand. Als ik weet dat ik nu iets zou moeten doen, en ik doe het niet, dan is dat zonde. Hoe langer men deze toestand van uitstellen laat voortduren, vaak jarenlang, hoe slordiger het geweten in deze zaken wordt.

Maar de Heere ziet het als schuld. Weigeren om het goede te doen is een groot kwaad. Maar doorgaan in dit kwaad tot het geweten er niets meer van zegt, is nog veel erger. David zegt: “Ik heb mij gehaast en het doen van uw geboden niet uitgesteld.” Er zijn honderden geestelijke, morele, huishoudelijke, zakelijke en religieuze plichten die mensen op deze manier uitstellen. Zij schijnen te denken dat iedere tijd voor God goed genoeg is en Hij maar moet afwachten wanneer Hij aan de beurt is. Wat zou u tegen uw zoon zeggen, als u hem iets wilde laten wegbrengen waar u nogal haast mee heeft en hij zegt: “Dat doe ik morgen wel”? U zou hem zeker een “morgen” inpeperen die nog lang in zijn geheugen zou blijven. U zou hem scherp toespreken en zeggen dat hij meteen moet gaan. Als hij daarna zou beloven over een uurtje wel te gaan, noemt u dat dan gehoorzaamheid? Het zou onbeschaamdheid zijn. Gehoorzaamheid is voor het heden: het moet meteen gebeuren, anders is het niets. Gehoorzaamheid respecteert het tijdstip van de opdracht net zo goed als de andere aspecten van de opdracht. Aarzelen is ontrouw zijn. Stilstaan en het eens gaan overwegen of u het wel zult gaan doen, is de kiem van rebellie. Als u gelooft in de levende God, dan zult u snel zijn om de opdrachten van uw Heere uit te voeren. U bent niet als een paard dat de zweep en sporen nodig heeft. Uw liefde doet meer voor u dan dwang voor slaven. U zult vleugels aan uw voeten hebben om u te haasten op de weg van de gehoorzaamheid. “Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.”

Vervolgens behoort gehoorzaamheid heel precies zijn. Zelfs Abrahams gehoorzaamheid miste hierin aanvankelijk nog iets. Hij vertrok meteen uit Ur der Chaldeeën, maar hij ging maar tot Haran. Daar bleef hij tot zijn vader stierf.

De fout van de aartsvader was spoedig gecorrigeerd, want we lezen dat “Abraham, toen hij geroepen werd, ... , ging hij uit.” De woorden die ik heb weggelaten veranderen de betekenis niet wezenlijk. Wat de Heere beveelt, moeten we doen, precies dat, en niet iets wat we zelf hebben bedacht. Het is heel merkwaardig om te zien hoe sommige mensen proberen God iets anders te geven dan wat Hij vraagt! De Heere zegt: “Mijn zoon, geef mij uw hart,” en zij geven hem ceremonieën. Hij vraagt van hen gehoorzaamheid en zij geven Hem eigenwillige godsdienst. Hij vraagt geloof, liefde en rechtvaardigheid. Zij geven Hem rivieren van olie, en het vet van hun

beesten. Zij zullen alles geven behalve het enige waar Hij blij mee is: “gehoorzamen is beter dan offerande, en luisteren beter dan het vet der rammen.” Als de Heere u een waar geloof in Hem heeft gegeven, dan wilt u niet graag dingen doen die opvallen, maar precies dat wat God vraagt.

Aandacht voor de kleine dingen is een mooie eigenschap van gehoorzaamheid: het wezen ligt vaak meer in de kleine dingen dan in de grote. Weinigen durven grote misdaden te begaan, maar een stilzwijgende weerstand houden velen er wel op na omdat hun hart niet recht is voor God. Vandaar dat zovelen gehoorzaamheid stukmaken, doordat zij vergeten dat zij een God dienen die het hart doorzoekt, de nieren proeft, die de gedachten en motieven van ons kent. Hij wil dat wij Hem met het hart gehoorzamen en dat zal ons niet enkel leiden tot het doen van enkele geboden die ons wel bevallen, maar tot echt doen van heel Zijn wil. Wat hebben wij een teer geweten nodig in deze dingen.

Abraham gaf praktische gehoorzaamheid. Toen de Heere Abraham beval zijn ouderlijk huis te verlaten, zei Abraham niet dat hij er eens over zou denken. Hij besprak niet de voors en tegens, zoals we er nu een artikel over zouden kunnen schrijven. Hij ging niet naar zijn vader, Terah, en naar de burens om het met hen te bespreken. Zodra hij geroepen werd, ging hij op weg. Beste vrienden, wat praten wij vaak en doen zo weinig! De godsdienst die huist in ons brein en in de kaken brengt het niet ver. Wij willen de godsdienst van handen en voeten. Ik herinner mij een plaats in Yorkshire, jaren geleden, waar een goede man tegen mij zei: “Wij hebben een hele goede predikant.” Ik zei: “Wat ben ik blij dat te horen.” “Ja,” zei hij, “hij is iemand die met zijn voeten predikt.” Dat is een geweldig goede zaak, als een predikant preekt met zijn voeten, omdat hij met God wandelt en preekt met zijn handen door zijn werk voor God. Iemand kan God verheerlijken door zijn optreden. Hij doet meer voor God dan vijftig mensen die met hun tong preken.

Geliefde toehoorders, u bent geen goede toehoorders als u alleen maar luistert. Wanneer het hart is bereikt via het oor en de hand het hart volgt, dan pas bewijst uw geloof zich. Dat soort gehoorzaamheid komt uit het geloof en het toont zich in de werken.

Vervolgens brengt het geloof een gehoorzaamheid voort die vooruitziet. “Abraham werd geroepen om uit te gaan naar een plaats die hij daarna tot een erfenis zou krijgen.” Hoeveel mensen zouden God niet meteen gehoorzamen als ze ter plekke uitbetaald kregen! Zij willen graag loon zien. Zij denken; Beter één vogel in de hand, dan tien in de lucht.

Wanneer zij horen dat de hemel te verkrijgen is, willen zij die best hebben, maar dan wel nu meteen. Zij kunnen niet wachten. Een land erven na dit leven is voor hen meer als een sprookje voor hun praktisch ingestelde geest. “Levert godsdienst wat op? Kun je er wat mee? Moet ik dan mijn winkel op zondag sluiten? Moet ik mijn manier van zakendoen veranderen en mijn winsten verlagen?” Als zij zo de balans opmaken, komen zij tot de conclusie dat gehoorzaamheid aan God een negatief resultaat oplevert, maar bezien door de bril van hun geloof is de winst enorm groot. Het kruis opnemen betekent een last dragen, maar het betekent ook rust vinden. Zij kennen het woord, “geen kruis, geen heerlijkheid.” Zij beseffen dat, als er geen gehoorzaamheid is, er ook geen beloning zal volgen. Daarvoor is een geloof nodig met ogen die ver vooruit kunnen zien, door de zwarte doodsrivier heen, door de sluier heen die ons scheidt van het onzienlijke. Een mens zal God niet gehoorzamen als hij niet heeft leren zien “als ziende de Onzienlijke.”

Bedenk, dat de gehoorzaamheid van het ware geloof vaak vanzelfsprekend en niet berekenend te werk gaat. “Abraham ging uit, “niet wetende waar hij zou gaan.” God zei tegen Abraham dat hij op weg moest gaan en hij ging meteen. Hij baande zich een weg in een onbekend land. Hij kwam door vruchtbare en door dorre streken. Hij kwam langs vriendelijke en onvriendelijke mensen. Hij wist niet waar de reis hem zou brengen, maar hij wist dat de Heere hem had bevolen op reis te gaan. Ook slechte mensen zullen aan God gehoorzamen als het hen uitkomt, maar goede mensen gehoorzamen als zij niet weten wat er van komen zal. Het is niet onze taak om de bevelen van de Heere te beoordelen, wij moeten ze opvolgen. Ik word moe van al die mensen die zeggen: “Wij weten eigenlijk wel wat de goede weg is, maar de gevolgen kunnen pijnlijk zijn. Je moet goede mensen pijnlijke dingen vertellen, dat doet onze zaak geen goed en zo halen we ons veel moeilijkheden op de hals.” Het is tegenwoordig helemaal niet nodig om voorzichtigheid te prediken: er zijn er toch maar heel weinig die enig risico voor de goede zaak durven nemen. Gewetens die heel gevoelig zijn voor de eer van God, zijn de laatste jaren maar heel weinig tot bloei gekomen. Verstandige afweging van de gevolgen vinden we volop. Maar de geest van gehoorzaamheid, die alle dingen durft voor de zaak van Christus, waar vinden we die? De Abrahams van vandaag vertrekken niet bij hun familie vandaan.

Zij zullen liever van alles verduren dan hun bestaanszekerheid opgeven. Als zij dan toch op weg moeten gaan, willen zij wel zeker weten waar zij heen gaan en hoeveel zij in het nieuwe land gaan verdienen. Ik ben hier nu niet gekomen om hen te veroordelen, ik constateer het alleen. Onze

puriteinse voorouders gaven weinig om bezit of vrijheid als deze het geweten in de weg stonden. Zij trotseerden verbanning en gevaar om geen greintje van de waarheid te hoeven prijsgeven. Maar hun nakomelingen hebben toch liever rust en werelds vermaak. Zij zijn trotser op hun “cultuur” dan op hun heldhaftig geloof. De moderne gelovige heeft niet veel op met mysteries, alles moet het liefst volgens een wetenschappelijke methode kunnen worden verklaard. Abraham ging op weg, niet wetend waar hij zou komen, maar onze moderne mensen moeten iedere informatie over de weg hebben', en dan gaan ze nog niet. Als ze al gehoorzamen, dan is dat omdat hun superieure inzichten in die richting wijzen. Maar om op weg te gaan terwijl je niet weet waar je uit zal komen, met alle gevaren vandien, dat komt niet bij hen op. Zij hebben zo'n hoge culturele standaard, dat zij origineel willen zijn en hun eigen weg uitstippelen.” Broeders, als u de stem van God hebt leren onderscheiden, gehoorzaam dan. Als u alleen staat en niemand met u wil omgaan, blijf dan alleen en God zal uw vriend zijn. Spreken degenen die u toch hoog acht kwalijk over u, verdraag het. Wat zijn lelijke woorden tenslotte, als u ze stelt tegenover een zuiver geweten door het wandelen in de wegen van God? De weg van de waarheid is smal. U hebt de gouden sandalen van de vrede van God nodig om die weg goed te kunnen bewandelen. Door goddelijke genade mogen we onze hand leggen in de hand van de Heere, juist daar waar we de weg niet kunnen zien.

De gehoorzaamheid uit het geloof houdt niet op. Toen hij eenmaal aan zijn afgezonderd leven begonnen was, bleef Abraham in tenten wonen en reizen in een land ver van zijn geboortestreek. Zijn hele leven kun je zo samenvatten: “Abraham gehoorzaamde God door het geloof.” Hij geloofde en daardoor wandelde hij voor God op een volmaakte manier. Hij was zelfs bereid zijn zoon Isaac te offeren. “Dat was toch een fout van Abraham?” Mensen die zo spreken hebben er niets van begrepen. “Door het geloof heeft hij gehoorzaamd,” en tot het eind van zijn leven is hij nooit een originele geest geweest, geen uitvinder van eigen wegen. Hij bleef een gewillige dienaar van de grote Heer, die het niet beneden zijn waardigheid achtte om hem “vriend” te noemen. Moge het waar zijn dat iedereen hier door het geloof gehoorzaamt! Koester de twijfel niet, want al spoedig kweekt u ongehoorzaamheid. Neem dit als uw levensdevies: “Door het geloof heeft hij gehoorzaamd.”

III. Nog even voor het laatste punt. Laten wij bedenken welk soort leven er komt na geloof en gehoorzaamheid. In ieder geval een leven zonder het risico dat ons anders zo bedreigt. Mensen lopen een groot gevaar als ze zichzelf sturen. Of er nu rotsen zijn of niet, het gevaar zit hem in de

stuurman. De gelovige is niet langer de stuurman van zijn eigen schip. Hij heeft een andere stuurman aan boord. In God geloven en Zijn wil doen is een goede ontsnapping aan de gevaren van persoonlijke zwakte en dwaasheid. Als wij doen wat God beveelt en het niet schijnt te lukken, is dat niet onze fout. De mislukking telt nog steeds als succes, zolang we niet ongehoorzaam zijn. Het kan zijn dat wij zonder erkenning door het leven gaan, onopvallend en af en toe uitgelachen door de wijzen van deze wereld. Men beschouwt dat als mislukking. Toch moet ons dat onverschillig laten zolang we weten dat ons geloof en onze gehoorzaamheid aan God in orde zijn. De voorzienigheid is Gods zaak, gehoorzaamheid de onze. Wat onze levensloop uiteindelijk zal zijn, blijft in Gods hand; onze enige zorg is of we gehoorzaam zijn. Wat de oogst van ons zaaien zal zijn, moeten we bij de Heer van de oogst laten. Wij houden het oog op de mand met zaad en strooien handenvol in de voren van de ploeg. Wij zullen dan horen: “Goed gedaan, gij goede en trouwe dienstknecht.” God maakt geloof en gehoorzaamheid tot een veilige weg.

Wij zullen vervolgens ook merken dat in de weg van de gehoorzaamheid ons leven vrij is van de zwaarste zorgen. Al zaten we midden in het oerwoud, zoals Stanley, midden in Afrika, onze grootste zorg zou het zijn om onze weg naar buiten te vinden. Maar wij hoeven niets anders te doen dan te gehoorzamen, onze weg ligt voor ons klaar. Jezus zegt: “Volg mij,” en dat maakt onze weg duidelijk en tilt de zorgen van onze schouders. Als wij zelf op een politieke manier proberen onze weg uit te stippelen, leidt dit tot een weg vol doornen en distels. De weg van gehoorzaamheid is de koninklijke weg. Politiek moet steeds veranderen, iedereen te vriend houden en mist uiteindelijk het doel. Maar het geloof vaart meteen, als een stoomboot, de goede koers naar de veilige haven. Achter het geloof zien we het kielzog van de gehoorzaamheid. Als we zondigen om succes te hebben, zaaien we het zaad voor zorgen en verdriet en de oogst zal treurig zijn. Als we wat van de weg willen afsnijden, moeten we door de modder en het moeras, we komen onder de modder en raken dodelijk vermoeid. En dat alles omdat we God niet konden vertrouwen en gehoorzamen. Gehoorzaamheid kan moeilijk lijken en het kan offers met zich brengen. Maar uiteindelijk is het de kortste en beste weg. Hij die door de Heilige Geest altijd in het geloof gehoorzaam is, kan zingen dat al zijn zorgen Gods zorgen zijn en dat Gods triomf de zijne is. Hoewel hij misschien niet de hoogten van zijn ambitie bereikt en zijn eergevoel niet in hoge mate wordt bevredigd, zal hij toch de hoogste vreugde kennen. Hij kent de beste manier van leven onder de hemel, een leven dat dichtbij het volmaakte leven boven komt. Hij zal in Gods huis wonen en Hem voortdurend prijzen.

De weg van gehoorzaamheid is een leven van de hoogste eer. Gehoorzaamheid is de heerlijkheid van een menselijk leven – de heerlijkheid die onze Heere aan zijn uitverkorenen heeft gegeven. Zijn eigen heerlijkheid. “Hij heeft gehoorzaamheid geleerd.” Hij verzoon nooit een originele route, maar deed altijd de dingen die de Vader behaagden. Moge dat onze heerlijkheid zijn. Door het geloof stellen we onze intelligentie in dienst van de hoogste intelligentie; wij worden geleid, gestuurd. Wij volgen waar onze Heere gaat. Voor ons die geloven is Hij er. Het is voor een soldaat de grootste eer dat hij de bevelen van zijn Soeverein heeft uitgevoerd. Een mens verlaagt zijn mens zijn niet als hij het ondergeschikt maakt aan een eervolle bevelhebber. In dagen van gevaar wordt hij daarvoor geprezen. Het is niet oneervol als gezegd wordt:

*“Theirs not to reason why;
Theirs but to do and die”*

Zij hoeven niet te beredeneren waarom, zij moeten het doen en ervoor sterven. De dapperste en meest eervolle mannen zijn degenen die onvoorwaardelijk gehoorzamen aan de Koning der koningen. Onder zijn kinderen zijn zij het die de geest van hun Vader het beste kennen. Wat voor andere ambitie zouden wij moeten hebben, dan volmaakt gehoorzame kinderen te zijn van onze Vader en Hem onvoorwaardelijk te gehoorzamen? Broeders, dit is het soort leven dat gemeenschap met God brengt. God verbergt Zijn aangezicht vaak achter wolken die zijn kinderen maken door hun eigenwilligheid. Als wij tegen Hem overtreden, geraken we spoedig in moeilijkheden. Maar een heilige levenswandel – die ik hiervoor heb omschreven als geloof dat gehoorzaamheid werkt – is een hemel onder de sterren. God komt neer om te wandelen met mensen die gehoorzamen. De Heere kan alleen maar gemeenschap hebben met zijn dienaren als zij gehoorzamen. Gehoorzaamheid is de hemel in ons, het is een voorspel op ons zijn in de hemel.

Als u naar school gaat in de gehoorzaamheid van het geloof, bent u goede leraren. Kinderen overdrijven vaak wat zij bij hun voorbeelden zien. Maar u hoeft er niet bang voor te zijn dat zij te ver gaan in geloof of in gehoorzaamheid aan de Heere. Ik hoor graag dat iemand mag zeggen: “Mijn goede vader was een man die God vreesde en ik wil hem graag navolgen. Toen ik nog jong was, dacht ik dat hij nogal stijf en Puriteins was. Maar nu zie ik dat hij daar goede redenen voor had. Ik denk er nu ook zo over en zou niet graag iets doen dat God niet goed vindt.”

Het opvoeden van een gezin is een belangrijke zaak. Daar wordt tegenwoordig te veel aan

voorbijgegaan. Toch is dit het heiligste werk dat u kunt doen en het is de hoop voor de toekomst. Grote mannen, in de goede betekenis, groeien meestal op in “heilige” gezinnen. Het godvruchtige voorbeeld brengt het meeste op in de godsdienstige middelen. Ik heb een kleine afgescheiden kerk gekend, van de strengste soort binnen onze godsdienst. Aan cultuur deed men daar niet. Maar de kerkleden waren krachtige gelovigen. Vijf of zes gezinnen die naar deze verachte vorm van godsdienst gingen, leerden wat geloven was en hoe dat in het leven in praktijk te brengen. Het was bepaald geen liberale leer, maar wat zij daar leerden, werkte in hun leven. De vijf of zes gezinnen kwamen weer uit die kerk terug en werden welvarend en vrijgevig in hun gedrag. Zij hadden dat geleerd van eenvoudige, nederige mensen, die hun Bijbel kenden en de leer van vrije genade geloofden. Zij leerden God te vrezen, Hem te vertrouwen, en te rusten in het oude geloof. Zelfs in wereldse zaken hadden zij voorspoed.

Hun nakomelingen, nu de derde generatie, denken niet helemaal zo. Maar zij zijn gestegen op de maatschappelijke ladder door Gods zegen op het geloof van hun grootvaders. Deze mensen kregen goed geestelijk voedsel, zij werden erdoor gesterkt en konden zo de wereld aan en konden hun plaats in het leven bevechten. Ik zou graag willen dat we nu meer van die mensen hadden die de waarheid hooghouden, dwars tegen alle gevaren in.

Deze mensen kregen goed geestelijk voedsel, zij werden erdoor gesterkt en konden zo de wereld aan en konden hun plaats in het leven bevechten. Ik zou graag willen dat we nu meer van die mensen hadden die de waarheid hooghouden, dwars tegen alle gevaren in. Helaas is de rugge- graat van vele afgescheidenen tegenwoordig van gummi en zoeken zij op een diplomatieke manier en met wat filosofie te schipperen met wat God vraagt. Zo verliezen wij de kracht van onze getuigenis. Op de lange duur gaat ook onze kerk daardoor leeglopen, vrees ik. De Heere geve ons weer deze voorbeelden die men veilig kan nadoen, ondanks de mensen die schamper over hen spreken als zouden ze “stijf” en “bekrompen” zijn. Wij dienen een jaloers God, een heilige Verlosser. Laten we daarom oppassen dat wij Zijn Geest geen verdriet doen en maken dat Hij bij ons weggaat.

Ten slotte, het geloof dat gehoorzaamheid werkt, is een soort leven dat grote genade nodig heeft. Onzorgvuldige gelovigen leven niet op deze manier. Er is zelfonderzoek en gebed voor nodig, veel zoeken van God om het geloof te onderhouden dat in alles gehoorzaamt. Geliefden, “Hij geeft meerdere genade.” De Heere zal bij ons geloof alle deugden voegen. Wanneer u in uw leven tekortschiet in enig opzicht, ga niet bij de pakken neerzitten en trek de goedheid van God niet in

twijfel, noch de macht van de Heilige Geest. Zo wordt de stroom van gehoorzaamheid niet versterkt. Ga meer geloven in plaats van minder. Probeer door Gods genade om meer in de vergeving van zonden te geloven, meer in de vernieuwing door de Heilige Geest, meer in het eeuwige verbond, meer in de liefde die geen begin noch einde heeft. Uw hoop ligt niet in het opzoeken van de duisternis, van de twijfel. Uw hoop ligt in het berouwvol weerkeren tot het steeds helderder licht van een steeds standvastiger geloof. Moge de Heere u ondersteunen als u hiermee bezig bent. Laten wij allen door het geloof voortgaan om de Heere in alle dingen te gehoorzamen. Ik laat het hierbij. Bedenk, “Door het geloof heeft Abraham gehoorzaamd.”

Heb het geloof in God, en gehoorzaam, gehoorzaam, gehoorzaam, totdat de Heere u naar huis roept. Gehoorzaam op aarde, dan zult u in de hemel hebben geleerd te gehoorzamen. Gehoorzaamheid is de oefening van eeuwige gelukzaligheid. Breng gehoorzaamheid nu in praktijk met het lied dat voor altijd in heerlijkheid zult zingen. God geve ons Zijn genade!

Amen.

